

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/71/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7711205165
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Duditš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7711205165.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Duditša a členiek senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Zuzany Matyiovej v právnej veci navrhovateľky H. H., nar. XX.X.XXXX, bytom v E., X. XX, zast. JUDr. Ľubošom Bajuzíkom, advokátom, so sídlom v Humennom, Nám. slobody 2, proti odporcovi V. S., nar. X.X.XXXX, bytom vo I. J. Y., A. XXX/X, v konaní o vypořádanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Michalovce č.k. 10C/73/2011-175 zo dňa 17.10.2014 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

odôvodnenie:

Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom vypořiadal bezpodielového spoluvlastníctvo účastníkov konania (ďalej len „BSM“) tak, že do výlučného vlastníctva navrhovateľky prikázal nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXXX, kat. územie N. a to 3-izbový byt č. X, na 3. poschodí, sekcia bytového domu E., súp. č. XXX, na ulici S. I. N., zapísaný na parcele č. XXXX/X o výmere 1049 m², druh pozemku - zastavaná plocha o veľkosti XXXX/XXXXXX a podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo veľkosti XXXX/XXXXXX, bez povinnosti výplaty podielu na vyrovnanie podielov do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Rozhodol, že o trovách konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku uviedol, že vychádza z intencií uznesenia krajského súdu č.k. 11Co/125/2013-111 zo dňa 29.11.2013, ktorým krajský súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil na ďalšie konanie. Pri určení rozsahu BSM vychádzal z ust. § 143 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a pri vypořiadaní BSM z § 149 ods. 1 a 3 OZ a § 150 OZ.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvého stupňa k záveru, že medzi účastníkmi nedošlo k mimosúdnej dohode o vypořiadaní BSM, pričom za trvania manželstva účastníci konania nadobudli nehnuteľnosť, ktorá je predmetom vypořiadania, čo vyplynulo z predloženého LV č. XXXX, kat. územie N.. Časť financií na kúpu tohto bytu dostala navrhovateľka darom od svojich rodičov v sume 110 000,00 Sk (3651,33 eur). Túto sumu súd prvého stupňa započítal pri vypořiadaní BSM na strane navrhovateľky, pretože z čestného prehlásenia zo dňa 26.1.2005 mal za to, že uvedenú sumu rodičia navrhovateľky darovali výlučne jej v apríli roku 1999 na kúpu 3-izbového bytu v N., S. XXX. Preto súd prvého stupňa pri vypořiadaní BSM vychádzal z hodnoty bytu 21 000,00 eur. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa taktiež za preukázané, že počas trvania manželstva mali účastníci nasporené úspory vo výške 11 300,00 eur, ktoré odporca použil na svoje osobné účely, za účelom podnikania, čo vyplynulo z jeho výpovede v konaní o rozvod manželstva č.k. 8C/127/2004-271 na pojednávaní dňa

13.2.2006. Rovnako počas trvania manželstva odporca vybral peniaze zo stavebného sporenia pre mal. deti v sume 53 158,52 Sk, čo taktiež vyplynulo z jeho výpovede v rozvodovom konaní. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam preto súd prvého stupňa prikázal predmetný byt do výlučného vlastníctva navrhovateľke a nezaviazal ju vyplatiť podiel navyiac pre odporcu, pretože započítal do zaniknutého BSM aj sumu 11 300,00 eur, čo boli spoločné úspory, ktoré použil odporca na vlastné účely a rovnako sumu 53 158,52 Sk, ktoré použil odporca na vlastné účely pri stavbe svojho rodinného domu. Súd prvého stupňa zároveň započítal aj cenu motorového vozidla v čase zániku BSM, keďže aj po zániku BSM v roku 2006 toto motorové vozidlo, ktoré bolo splatené za trvania manželstva, neustále až do roku 2011, kedy bolo vyradené z evidencie motorových vozidiel, používal odporca. Podľa názoru súdu prvého stupňa v čase zániku BSM v roku 2006 hodnota motorového vozidla predstavovala sumu 8 500,00 eur.

Čo sa týka uplatňovaného nároku navrhovateľky proti odporcovi na uhradenie sumy 1 201,05 eur, ktorú navrhovateľka vynaložila na uhradenie dlhu za byt v októbri 2013 a tiež polovice novovzniknutého dlhu za byt k 31.8.2014 vo výške 1 358,30 eur, ako aj uhradenie polovice všetkých v budúcnosti novovzniknutých nákladov za byt až do právoplatného rozhodnutia súdu, súd prvého stupňa konštatoval, že tieto nároky nepatria do zaniknutého BSM, nakoľko BSM zaniklo právoplatnosťou rozsudku o rozvoze manželstva v roku 2006 a preto si tieto nároky môže navrhovateľka uplatniť samostatnou žalobou.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 151 ods. 3 O.s.p. a to tak, že o nich rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie navrhovateľka a poukazovala na tú skutočnosť, že podaním zo dňa 23.9.2014, ktoré jej bolo doručené dňa 13.10.2014 ju súd prvého stupňa vyzval na právne zhodnotenie veci s konečným návrhom na vypořádanie zaniknutého BSM. Na základe tejto výzvy, jej právny zástupca priamo na pojednávaní krátkou cestou predložil písomnú záverečnú reč s konečným návrhom, o ktorom súd prvého stupňa nerozhodol v celom rozsahu, nakoľko rozhodol len o bodoch 1 a 4 tohto návrhu. Teda pokiaľ ide o bod 2 jej návrhu, tento len komentoval v odôvodnení rozsudku a pokiaľ ide o bod 3, o tom vôbec nerozhodol. Z uvedeného dôvodu tak výroková časť napadnutého rozsudku trpí takou vadou, z dôvodu ktorej je potrebné, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a to tak, že zamietne návrh - bod 2 a vyhovie návrhu pod bodom 3. Zároveň navrhovala rozhodnúť o trovách celého konania.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok a aby rozhodol o trovách účastníkov konania tak, že im náhradu trov konania neprizná, nakoľko navrhovateľka podaným odvolaním spôsobuje prieťahy v konaní.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala navrhovateľka v zákonnej lehote, preskúmal napadnutý rozsudok v celom jeho rozsahu bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok v súlade s ust. § 156 ods. 1 O.s.p. verejne vyhlásil po tom, čo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku dňa 11.2.2016 o 9,05 hod., v pojednávacej miestnosti č. 221/III. poschodie oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach dňa 3.2.2016.

Odvolateľka v podanom odvolaní poukazovala na to, že súd prvého stupňa nerozhodol o celom predmete konania v zmysle jej návrhu prednesenom jej právnym zástupcom na pojednávaní konanom dňa 17.10.2014 (č.l. 173 spisu).

Odvolací súd mal z obsahu spisu za preukázané, že právny zástupca navrhovateľky v zmysle § 118 ods. 4 O.s.p. predniesol na pojednávaní dňa 17.10.2014 (č.l. 173 spisu) záverečnú reč v tomto znení: Bod 1 - navrhoval prikázať do výlučného vlastníctva navrhovateľky byt zapísaný na LV č. XXXX kat. úz. N., ako aj podiely na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu bez náhrady vo vzťahu k odporcovi. Bod 2 - zaviazal odporcu uhradiť navrhovateľke polovicu zo sumy 1 201,00 eur, ako aj polovicu z dlhu za byt vo výške 1 358,32 eur, ako aj polovicu zo všetkých vzniknutých nákladov za byt do právoplatného rozhodnutia súdu. Bod 3 do výlučného vlastníctva odporcu prikázať úspory v hodnote 11 300,00 eur, ako aj detské úspory pôvodne vo výške 53 158,82 Sk, ako aj spoločne nadobudnuté osobné motorové vozidlo Citroen N. X, X O. P..

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom vypořadal BSM účastníkov konania tak, že do výlučného vlastníctva navrhovateľky prikázal nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXXX, kat. územie N. a to 3-izbový

byt č. X, na X. poschodí, sekcia bytového domu E., súp. č. XXX, na ulici S. I. N., zapísaný na parcele č. XXXX/X o výmere 1049 m², druh pozemku - zastavaná plocha o veľkosti XXXX/XXXXXXX a podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo veľkosti XXXX/XXXXXXX, bez povinnosti výplaty podielu na vyrovnanie podielov do zaniknutého BSM.

Podľa § 152 ods. 2 O.s.p. rozsudkom má sa rozhodnúť o celej prejednáwanej veci. Ak je to však účelné, môže súd rozsudkom rozhodnúť najskôr len o jej časti alebo len o jej základe.

Podľa § 153 ods. 2 O.s.p. súd môže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú, iba vtedy, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu alebo ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi.

Odvolací súd na úvod považuje za potrebné uviesť, že predmetom konania je vyporiadanie BSM, pri ktorom z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahov medzi účastníkmi, preto odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania (§ 212 ods. 2 písm. d/ O.s.p.). Predmetom jeho odvolacieho prieskumu sú preto všetky výroky napadnutého rozsudku.

Preto v tomto odvolacom konaní je odvolací súd pri prieskume napadnutého rozhodnutia viazaný celým rozsahom napadnutého rozsudku, ako aj dôvodmi odvolania, v ktorých navrhovateľka tvrdí, že súd prvého stupňa nerozhodol o celom predmete konania.

Z ust. § 143 OZ vyplýva, že predmetom BSM sú všetky hmotné veci (hnuteľné aj nehnuteľné), ktoré nadobudol niektorý z manželov zákonom dovoleným spôsobom (kúpnu zmluvou, spracovaním, vydržaním a pod.) za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom, darovaním, vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len z jedného manželov a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

Z toho vyplýva, že z bezpodielového spoluvlastníctva zákon vyníma veci, v prípade ktorých je namieste, aby so zreteľom na spôsob ich nadobudnutia alebo ich účel, tvorili oddelený (samostatný) majetok manželov, a teda je ustanovená vyvráťiteľná domnienka, že majetok nadobudnutý za trvania manželstva patrí zásadne do BSM, čo súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku správne ustálil, keďže v konaní nebol preukázaný opak. Treba uviesť, že dôkazné bremeno o existencii iného vlastníckeho režimu, než režimu BSM je teda na tom účastníkovi konania, ktorý tvrdí, že konkrétna vec alebo právo do BSM nepatrí; ak takýto vzťah nadobudnutia veci alebo práva do výlučného vlastníctva nepreukáže, potom platí právna domnienka, že ide o majetok patriaci do BSM.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a správne ustálil predmet vyporiadania BSM, keďže treba zdôrazniť tú skutočnosť, že v konaní o vyporiadanie BSM súd nie je viazaný návrhmi účastníkmi konania, čo sa týka určenia, ktoré veci patria do BSM, nakoľko súd ex offo zisťuje predmet vyporiadania s odkazom na ust. § 143 OZ.

Keďže súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam nie je tu dôvod na zopakovanie alebo doplnenie dokazovania a za tejto situácie je odvolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa (§ 213 ods. 1, 3 O.s.p.).

Odvolací súd pripomína, že základnou zásadou pri vyporiadaní BSM je, že podiely oboch manželov sú rovnaké, a k porušeniu zásady rovnosti podielov môže dôjsť len vo výnimočných prípadoch. V rámci vyporiadania BSM je každý z manželov oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti (§ 150 OZ).

V prejednávanej veci súd prvého stupňa sa vyššie uvedenými zásadami dôsledne riadil a preto je jeho rozhodnutie vecne správne, nakoľko porušenie týchto zásad ani nikto z účastníkov konania nenamietal.

Odvolací súd uvádza, že ak bola nejaká vec získaná za trvania manželstva a bezpodielového spoluvlastníctva sčasti z prostriedkov patriacich len jednému z manželov, patrí táto vec za podmienok uvedených v ust. § 143 OZ do BSM (R 42/1972).

Ak počas trvania manželstva manželia vynaložili určité spoločné finančné prostriedky na získanie spoločnej veci, ktorá v čase zániku BSM existovala, nemôžu byť predmetom vyporiadania tieto vynaložené spoločné prostriedky, ale len sama vec (i keď ide napríklad o nedokončenú stavbu - Zborník stanovísk a rozhodnutí NS ČR, ČR a SSR - 496).

Odvolací súd konštatuje, že ust. § 150 OZ zodpovedá taký postup, pri ktorom súd do hodnoty majetku BSM, ktorá sa vyporiadava, zahrnie (i bez návrhu) aj to, čo má každý z bezpodielových spoluvlastníkov nahradiť do toho majetku, ak išlo o sumy vynaložené na jeho individuálny majetok. Pritom pri posúdení výšky náhrady toho, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na oddelený majetok jedného z nich (a naopak), nie je rozhodujúce, o akú sumu sa jeho majetok investíciami zhodnotil, ale to, aká suma sa na tento účel skutočne vynaložila z ich spoločných prostriedkov.

Odvolací súd podotýka, že Občiansky zákonník nemá výslovné ustanovenia o tom, ako majú byť vyporiadané pohľadávky a dlhy manželov, ktoré sú spojené s ich bezpodielovým spoluvlastníctvom, a ktoré vznikli za jeho trvania. Tieto totiž v zmysle ust. § 143 OZ nepatria do BSM, v dôsledku čoho sa na nich nevzťahuje ustanovenie § 149 a § 150 OZ. Vzhľadom na uvedené pri týchto osobitne neupravených vzťahoch je potrebné vychádzať z ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú vzťahy svojím obsahom najbližšie a primerane použiť ustanovenie § 149 a § 150 OZ a vykonať tiež vyporiadanie pohľadávok a dlhov manželov, pokiaľ vznikli za trvania ich bezpodielového spoluvlastníctva a v súvislosti s ich hospodárskym a spotrebným spoločenstvom. Vyporiadanie týchto spoločných práv a povinností sa však samozrejme týka len vzťahu medzi manželmi a nezasahuje do práv a povinností tretích osôb. Ak mali manželia spoločnú pôžičku, potom sa ten z bývalých manželov, ktorý splatil celý dlh z tejto pôžičky (alebo jeho väčšiu časť) môže domáhať, aby mu druhý z bývalých manželov nahradil, čo mal na tento dlh platiť, podľa rovnakého (či odlišného) podielu ich obidvoch na tomto dlhu. Súd v rámci vyporiadania majetku manželov teda vyporiadava len doposiaľ nesplatený spoločný dlh voči veriteľovi (banke, či inému subjektu). Judikatúra pripúšťa vyporiadanie záväzku tvoriaceho spoločný majetok manželov podľa okolností prípadu, a to buď prikázaním dlhu obom manželom, alebo len niektorému z nich. Pokiaľ sa predmetom vyporiadania spoločného majetku manželov ku dňu, kedy o ňom rozhoduje súd, stane zatiaľ neuhradený úročený dlh účastníkov, vyporiada súd nielen splatnú časť dlhu (vrátane úrokov odo dňa zániku spoločného majetku manželov do dňa rozhodnutia), ale aj jeho príslušenstvo - úroky, ktoré k dlhu prirastú len v budúcnosti. Ak nie je ku dňu vyporiadania spoločného majetku manželov dlh účastníkov uhradený, prikáže ho súd k úhrade niektorému z účastníkov vo výške danej ku dňu rozhodovania súdu, t.j. vrátane do tej doby už kapitalizovaného príslušenstva (úrokov). Nie je teda správny postup, pokiaľ súd rozhodne o vyporiadaní dlhu podľa stavu ku dňu zániku spoločného majetku manželov a nie podľa stavu ku dňu rozhodovania súdu so zohľadnením toho, čo prípadne po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov už bolo z dlhu vyplatené.

Odvolací súd poukazuje na správne zdôvodnenie uvedené na str. 10 napadnutého rozsudku súdom prvého stupňa, že v konaní o vyporiadanie BSM súd nie je viazaný návrhmi účastníkov, a to ani pokiaľ ide o rozsah tohto spoluvlastníctva, ani pokiaľ ide o spôsob jeho vyporiadania. Vyporiadanie sa vykonáva ako vyporiadanie v tzv. širšom zmysle, to znamená, že do úvahy sa berú a vyporiadávajú aj pohľadávky a dlhy vzniknuté za trvania manželstva účastníkov a ich spoločného hospodárenia. Pri vyporiadaní BSM vo všeobecnosti by mali byť medzi účastníkov rozdelené veci v pomere zodpovedajúcom veľkosti podielov, pričom podiely manželov sú zásadne rovnaké. Pri určení ceny veci na účely vyporiadania BSM treba vychádzať z ceny veci v čase vyporiadania, avšak z ich stavu v čase zániku BSM. Pri určení ceny sa spravidla vychádza z ceny v čase, keď sa vyporiadanie vykonáva s odkazom na ust. § 154 ods. 1 O.s.p., ako aj z tej skutočnosti, že opotrebenie ide na vrub tej osoby, ktorá určitú vec od zániku BSM do vyporiadania užívala, a teda bez ohľadu na cenu v čase vyporiadania, ak mu má vec zostať.

Keďže súd pri vyporiadaní BSM nie je viazaný návrhmi účastníkov a to pokiaľ ide o rozsah BSM, ani pokiaľ ide o spôsob jeho vyporiadania, odvolacia námietka navrhovateľky týkajúca sa námietky, že

súd prvého stupňa nerozhodol v zmysle jej konečného návrhu prednesenom jej právnym zástupcom v záverečnej reči na pojednávaní dňa 17.10.2014 je preto právne irelevantná a v danej veci nedôvodná.

Odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku na strane 10 -11 sa správne vypořiadal s predmetom BSM, s jeho rozsahom, ako aj spôsobom jeho vypořiadania, a to v súlade s citovanými ustanoveniami § 143 OZ a § 150 OZ.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku odvolací súd dopĺňa tieto dôvody:

V konaní bolo súdom prvého stupňa jednoznačne preukázané, že účastníci za trvania manželstva nadobudli nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXXX, kat. územie N., pričom časť financií na kúpu tohto bytu dostala navrhovateľka darom od svojich rodičov v sume 110 000,00 Sk (3 651,33 eur), ktorú súd započítal pri vypořiadaní BSM na strane navrhovateľky, keďže z čestného prehlásenia zo dňa 26.1.2005 mal preukázané, že uvedenú sumu rodičia navrhovateľky darovali výlučne jej v apríli 1999 na kúpu 3-izbového bytu v N., S. XXX. Hodnota bytu bola vo výške 21 000,00 eur. Počas trvania manželstva mali účastníci nasporené úspory vo výške 11 300,00 eur, ktoré odporca použil na svoje osobné účely za účelom podnikania, čo potvrdil aj sám odporca vo svojej výpovedi, ako aj výber peňazí zo stavebného sporenia pre maloleté deti v sume 53 158,82 Sk, ktoré boli použité na úpravu domu, ktorý vlastní vo I. J. Y. a v tomto dome nebýva. Vychádzajúc z týchto skutočností súd prvého stupňa prikázal uvedený byt do výlučného vlastníctva navrhovateľke, čo v priebehu konania žiadny z účastníkov konania nenamietal a ani navrhovateľka v podanom odvolaní.

Súd prvého stupňa nehnuteľnosť špecifikovanú vo výrokovej časti napadnutého rozsudku prikázal navrhovateľke bez povinnosti výplatu podielu na vyrovnanie podielov do zaniknutého BSM, čo nikto z účastníkov konania nenamietal.

S poukazom na už spomínané odôvodnenie napadnutého rozsudku (str. 10 - 11) odvolací súd konštatuje, že nemožno súhlasiť s odvolacou námietkou navrhovateľky, že súd prvého stupňa nerozhodol o jej návrhoch v zmysle bodov 2 a 3. Z uvedenej časti odôvodnenia rozsudku je jednoznačne zrejmé, že súd prvého stupňa nezaviazal navrhovateľku vyplatiť podiel navyše pre odporcu, nakoľko započítal do zaniknutého BSM aj sumu 11 300,00 eur - spoločné úspory, ktoré použil odporca na vlastné účely, rovnako sumu 53 158,82 Sk, ktoré takisto odporca použil na vlastné účely, a to na stavbu svojho rodinného domu. Ďalej súd prvého stupňa započítal aj cenu motorového vozidla v čase zániku BSM, ktoré používal stále odporca aj po zániku BSM, kde v roku 2006 v čase zániku BSM hodnota motorového vozidla predstavoval sumu 8 500,00 eur a opotrebenie prišiel na vrub jeho používateľovi, a teda odporcovi.

Pri vypořiadaní BSM súd vo výrokovej časti uvedie iba také veci, ktoré v čase jeho rozhodovania existujú a sú v údržbe niektorého z účastníkov. Inak iba prihliadne na to, kto vecou disponoval po zániku BSM a tomuto účastníkovi zníži jeho podiel o hodnotu veci. Rovnako pri zohľadnení toho, čo bolo z BSM použité na majetok jedného z manželov súd túto skutočnosť nevyslovuje vo výroku rozsudku o vypořiadaní BSM, ale iba v jeho odôvodnení.

Odvolací súd napokon poukazuje na správny záver súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o nárok navrhovateľky na uhradenie sumy 1 201,05 eur, ktorú vynaložila na uhradenie dlhu za byt v októbri 2013 a tiež polovicu novovzniknutého dlhu za byt k 31.8.2014 vo výške 1 358,30 eur, ako aj uhradenie polovice všetkých v budúcnosti novovzniknutých nákladov za byt až do právoplatného rozhodnutia súdu, že tieto nároky nepatria do zaniknutého BSM, ktoré zaniklo právoplatným rozsudkom o rozvode manželstva v roku 2006. Nároky vzniknuté po zániku BSM si preto môže navrhovateľka uplatňovať len samostatnou žalobou.

Odvolací súd uzatvára, že súd prvého stupňa postupoval správne pri určení rozsahu BSM, pri výpočte hodnoty masy BSM, pri stanovení čistej hodnoty BSM, ako aj pri určení podielov oboch účastníkov

konania a vyporiadani BSM v zmysle ust. § 143, § 149 a § 150 OZ, pričom v konaní o vyporiadani BSM po rozvode, súd nie je viazaný návrhom účastníkov konania.

Preto sú odvolacie námietky navrhovateľky právne irelevantné s odkazom na ust. § 153 ods.2 O.s.p..

Keďže rozhodnutie súdu prvého stupňa je v celom rozsahu vecne správne, odvolací súd ho podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa (§ 224 ods. 4 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.